

ସମ୍ବାଦକାର ପୃଷ୍ଠା ୪

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ରୁ ଏକସଙ୍ଗେ ପ୍ରକାଶିତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୨ ଜାନୁଆରୀ, ୨୦୨୬

ଗୁରୁବାର

ଓଡ଼ିଶା ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କ'ଣ ବର୍ଷକୁ ମାତ୍ର ୧୨ଥର ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହୁଏ?

ପ୍ରତିଟି ସେକ୍ସରେ ଆଜିର ଦିନରେ ମଣିଷ ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହେଉଛି । ଯେଉଁ କାମ ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ସରକାରୀ ଅଫିସର ଯାଆନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ କାମ ଯେ ଦିନ ଭିତରେ ହୋଇଯିବ ଏ ଆଶା ଆମ ଦେଶରେ କି ରାଜ୍ୟରେ କରିହୁଏନି । ବାରମ୍ବାର ଚୋରିକାକୁ ପଡ଼େ, ଆପଣଙ୍କ ଆଉ ସବୁଜୀବନ କାରଣପତ୍ର ଠିକ୍ ଥାଇ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ଜଣେ ସତେଜ ମଣିଷ ଯିଏ ଆଇନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜାଣେ ସିଏ ନିଶ୍ଚୟ ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ଅଧୀନରେ ତଥ୍ୟ ମାଗିବା ସ୍ୱାଭାବିକ, ଯଦି ସିଏ ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହେଉଥାଏ । ତେଣୁ ଜଣେ ଯେ କେବଳ ବର୍ଷକୁ ୧୨ଥର ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହେବ ଏକଥା କହିହେବନି । ଆମ ଦେଶର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାର ମାନ ଯେଉଁଭଳି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସେଠି ୧୨ଥର କ'ଣ ବର୍ଷକୁ ୧୨ଥର ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ ଜଣେ ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିପାରେ । ଆଇନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କେତେ ସୁଲଭତା ସହ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଉଛି ସେଇତା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କେବଳ ଆଇନ୍ କରାଯିବେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ଏକ ସମୟରେ ମାନବୀୟ ହାଲକୋର୍ଟ ରାୟ ଶୁଦ୍ଧ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ।

ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ (ଆର୍ଡିଆଇ) ଅଧୀନରେ ବାରମ୍ବାର ତଥ୍ୟ ମାଗି ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଓଡ଼ିଶା ସୂଚନା କମିଶନ ଲଗାଇଥିବା କଟକଣାକୁ ଓଡ଼ିଶା ହାଲକୋର୍ଟ ରଦ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ଆର୍ଡିଆଇ ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ ତଥ୍ୟ ଲୋଡ଼ି ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭାବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କମିଶନ ଏପରି କଟକଣା ଜାରି କରିବା ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ହାଲକୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି । ଏଥିସହିତ, ଏକବର୍ଷ ପାଇଁ ଆର୍ଡିଆଇ ଅଧୀନରେ କମିଶନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାରଣ କରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ହାଲକୋର୍ଟ ରଦ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ଷକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଆର୍ଡିଆଇ ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ ୧୨ଟି ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିପାରିବେ ବୋଲି କମିଶନ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଧିକାଂଶ ବୋଲି ହାଲକୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି । ଦରଖାସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବ ବୋଲି ଶୁଣାଣି ବେଳେ କ୍ଷୟ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ବାଦ ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ହାଲକୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି ।

ଭଗବାନଙ୍କୁ ସାଥୁ କରିନେଲେ ଭୟ ଦୂରେଇଯାଏ...

କେବେକେ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ସବୁ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଥାଇ ବି ମଣିଷ ଦୃଶ୍ୟରେ ପଡ଼େ। ମନକୁ ମନ ପଚାରେ- ଏହା ସମ୍ଭବ ହେଲା କେମିତି? କେମିତିର କାରଣ ଖୋଜୁଖୋଜୁ ଭଗ୍ନ ଯାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ମିଳେ ସେ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖମାନ ହୁଅନ୍ତିନି । ଅନୁଭବରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ପାଇହୁଏ ।

ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ବିଶିଷ୍ଟ ଭେଷଜ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର କୁରିବାସ ପରିଡ଼ା । ତାଙ୍କ ମନକୁ ସଂଶୟ ଦୂର ହେବାକୁ ଲାଗିନାଲା ବେଶ୍ ଲିଙ୍ଗିବର୍ଷ ।

ଘଟଣାଟି ଏଥର ଫିଟେଇ କୁହେ । ୨୫ବର୍ଷ ତଳର କଥା। ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମ୍ବାଦିକ ଭାବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାଜଧାନୀରେ ରିହାତି ମୂଲ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଘରେ ରହିବାର ସୁବିଧା ମିଳିଥିଲେ ହେଁ ମୋତେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭଡ଼ାଘରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ମୋର ଆବେଦନ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗରେ ବେଶ୍ କିଛିବର୍ଷ ପଡ଼ିକି ରହିଲା । ସକରାତ୍ମକ ବିଚାର ସମ୍ଭବ ହେଲାଣି ମୋ' ସପକ୍ଷରେ ।

୨୦୦୧ ମସିହା ଆରମ୍ଭରେ ଛିତି ବଦଳିଲା, ମୋତେ ଓ 'ହିନ୍ଦୁ'ର ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦାସଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଘର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ରାଜ୍ୟର ଭବନ ପଛପଟେ ମିଳିଥିଲା ଘର । ଡେଇଁ ରାତିରେ କାମ ସାରି ଅଫିସକୁ ଫେରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ତେଣୁ ଶୁନ୍ଦରୀର ରାତିରେ ନିଛାଡିଆ ଜାଗାରେ ରହିବାକୁ ମନ ମାନିଲାଣି ।

ସେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ ଆ'ଡି ଦେବା ପ୍ରସାଦ ବାଗୁଡ଼ା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଜାଣିଥିଲେ ମୋତେ । ତାଙ୍କୁ ମନକଥା କହିଲି । ଯୁନିଟ୍-୬ ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ଘରଟିଏ ଖାଲିଅଛି, ଯଦି ସେଠାକୁ ବଦଳାଇ ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ସେ ବିଭାଗୀୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଚିବଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯୁନିଟ୍-୬ରେ ଘର ଆବଶ୍ୟକ ଲାଗି ମୌଖିକ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଚିବ କହିଲେ- ଆପଣଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବରୁ

ଏବେ ଠିକଣା ବଦଳିଛି, ହୁଏତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସେହି ଘର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇସାରିବଣି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ଭଗବାନଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରତିମାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସାଙ୍ଗକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାତାବରଣ ଯେ ସମସ୍ତ ନକରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ନାଶ କରିସାରିଛି ଏଥିନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୋ ମନରେ କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟ ନାହିଁ । ମଣିଷ ଅହମିକାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଭାବେ- ଯାହାକିଛି ମିଳିଛି ବା ମିଳୁଛି ସେସବୁ ତା' ନିଜ ଉଦ୍ୟମକୁ, କେବେବି ଭାବେନି- ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯିଏ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଇସାରାରେ ସବୁକିଛି ଘଟୁଛି ।

ମହାପ୍ରଭୁ । ରାଧାଷ୍ଟମୀରେ ମା' ରାଧାରାଣୀ ଆମ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବିକେ କରନ୍ତି, ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ହୁଏ, ଗୁଣ୍ଡିଚା ବେଳେ ରଥରେ ଠାକୁରେ ଆସିଲେ ଦଣ୍ଡେ ଅଟକନ୍ତି ସେହି କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାମ୍ନାରେ । ପୋଡ଼ ପିଠା ଭୋଗହୁଏ । ଏହି ଅତୁଟ ବନ୍ଧନରେ କେତେବେଳେ ଏତେବର୍ଷ ଚାଲିଗଲା ଜାଣିହେଲାଣି ।

ଖାଲି ମୋ' ସେକ୍ସରେ ନୁହେଁ ଭଗବତ୍‌ସମର୍ପିତ ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ ସେକ୍ସରେ ଏମିତି ଚମତ୍କାର ହୁଏ, ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଲୋକେ 'କେମିତି'ର ସିନା ଉତ୍ତର ଖୋଜିଚାଲନ୍ତି, ଉତ୍ତର କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହାକୁ କେବଳ ଅନୁଭବ କରିହୁଏ ।

ଏବେ ଠିକଣା ବଦଳିଛି, ହୁଏତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସେହି ଘର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇସାରିବଣି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ଭଗବାନଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରତିମାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସାଙ୍ଗକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାତାବରଣ ଯେ ସମସ୍ତ ନକରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ନାଶ କରିସାରିଛି ଏଥିନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୋ ମନରେ କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟ ନାହିଁ ।

ମଣିଷ ଅହମିକାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଭାବେ- ଯାହାକିଛି ମିଳିଛି ବା ମିଳୁଛି ସେସବୁ ତା' ନିଜ ଉଦ୍ୟମକୁ, କେବେବି ଭାବେନି- ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯିଏ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଇସାରାରେ ସବୁକିଛି ଘଟୁଛି ।

ବଡ଼ିମା ଦେଖାଉଥିବା ଅନେକ ବଡ଼ବଡ଼ିଆ କତୃତ୍ୱା ଖା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭଲ ସମୟ ହେଉ କି କଷ୍ଟ ସମୟ ହେଉ ସବୁ ସମୟରେ ଯିଏ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେମନେ ନିଜର ସାଥୁ କରିନିଏ ତା' ମନକୁ ଆପେ ଭୟ ଦୂରେଇ ଯାଏ । ଏଥିସହିତ ଭଗବାନ ଯେ ତା' ପାଖେ ପାଖେ ଅଛନ୍ତି ଏତିକି ଭାବି ମନକୁ ଦୂତ କରିନେଇ ନକରାତ୍ମକ ଭାବନା ଓ ଶକ୍ତି ଯେ ଦାବୀକାରୀ ଚାଲିଯା'ନ୍ତି ଏଇ ଘଟଣା ଏକ ଛୋଟ ଉଦାହରଣ ମାତ୍ର ।

ଅନେକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଉଛି- ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ଅନେକ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ବେଳେବେଳେ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ମିଳୁଛି ତାହା ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ତଥ୍ୟ ମାଗିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ଦରକାର ତାହା ମିଳୁନାହିଁ ।

ଏଭଳି ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି- ଏକ ଖବରରୁ ଜଣାଯାଇଛି ରାଜ୍ୟରେ ମାନବୀୟ ଫେକ୍ସ ବା ନକଲି ପଲ୍ୟୁସନ ସେକ୍ସର ଗାଡ଼ି ଚାଳକଙ୍କୁ ଠିକିଛି ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି । ୫୨ଟି ସେକ୍ସରେ ଲାଇସେନ୍ସ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଇସେନ୍ସ ଦେଲା କିଏ? ଯଦି ଲାଇସେନ୍ସ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସରକାର ସତେଜ ଦେଉଛନ୍ତି ତା' ହେଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇଥିଲେ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଧିକ କି ନକଲି ଏକଥା ପରିବହନ ବିଭାଗ ଜାଣିପାରୁନାନ୍ତି କେମିତି? ଆଉ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ନକଲି ପଲ୍ୟୁସନ ସେକ୍ସରେ ଗାଡ଼ିର ପଲ୍ୟୁସନ ଟେଷ୍ଟ କରାଇ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନେଇଥିଲେ ସେମାନେ ଆଉଥରେ କାହିଁକି ଅଧିକ ପଲ୍ୟୁସନ ଟେଷ୍ଟ କରାଇବେ, ପରିବହନ ବିଭାଗର ଦାୟିତ୍ୱନୀତା ପାଇଁ? ଅଧିକ ନକଲି ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ କାହାର? ଆମେ ଯେଉଁ ତେଲ, ଘିଅ, ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଔଷଧ ଖାଉଛେ ତାହା ଯେ ନକଲି ହୋଇଥାଉଥିଲେ ଆମେ କେମିତି ଜାଣିବା? ସେସବୁର ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ରହିଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଠିକ୍ ସେମିତି ପଲ୍ୟୁସନ ସେକ୍ସରୁ ଟିକି ଅଧିକ ନକଲି ଏହାର ଯାଞ୍ଚ ପରିବହନ ବିଭାଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଲ୍ୟୁସନ ସେକ୍ସର ଗାଡ଼ି ରଖି ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ ପଲ୍ୟୁସନ ଟେଷ୍ଟ କରାଯାଉଥିଲା, ଏ ଦୁଃଖ କ'ଣ ପରିବହନ ବିଭାଗ ଆଖିରେ ପଡ଼ିନି? ଯାଞ୍ଚ କଲେନି କାହିଁକି? ଯଦି ନିୟମିତ ଯାଞ୍ଚ କରିଥାନ୍ତେ ତା' ହେଲେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଏଭଳି ହରକତ ହେଉନାଆନ୍ତେ କି ଠକାମିର ଶିକାର ହେଉନାଆନ୍ତେ ।

ତେଣୁ ଆଜିର ଦିନରେ ସବୁଠି ଠକାମିର ଭୟ, ଆଇନ୍‌ର ହନନ ହେବାର ଆଶଙ୍କା, ମାନବାଧିକାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏକ ନିୟମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ତେଣୁ ଜଣେ ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ଅଧୀନରେ ବିଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ ମାଗିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିଟି ସେକ୍ସରେ ସିଏ ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହେଉଛି । ତେଣୁ ବାରମ୍ବାର ଅଧିକାର ତାକୁ ସୂଚନା ଆଇନ୍‌ର ସହାୟତା ଦରକାର ହେଉଛି । ତେଣୁ ସୂଚନା ଯୋଗାଇବାରେ ତାକୁ ସହଯୋଗ କରିବା ଦରକାର । ସୂଚନା ନଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଇନ୍‌ଏବଂ ମାନବାଧିକାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆ ପିଣ୍ଡ ତଥା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପିଣ୍ଡ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏକ ଅଟେ । ପଞ୍ଚଭୂତରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପଞ୍ଚଭୂତରେ ମଧ୍ୟ ପିଣ୍ଡ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଜୀବ ଶରୀର ଯେଉଁ ଉପାଦାନରେ ନିର୍ମିତ ପୃଥିବୀ ସେହି ଉପାଦାନର ଭଣ୍ଡାର ଅଟେ । ପୃଥିବୀ ଓ ଜୀବର ଉପାଦାନ ଏକ ହେଲେ ହେଁ ପୃଥିବୀ ଓ ଜୀବ ତେଜସଶାଳ ଅଟେ । ସେହିପରି ପୃଥିବୀ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଅଂଶ ଭାବେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମୂଳ ଉପାଦାନ ପୃଥିବୀ ସହିତ ସୌରମଣ୍ଡଳରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପୀ ରହିଛି । ସୌର ମଣ୍ଡଳର ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ସେ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର । ମୁଖ୍ୟତଃ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀର ସାକାର ଓ ନିରାକାର ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଶ୍ୱରୁ ଜୀବଜଗତ ତିଷ୍ଠି ରହିଛି । ସେହି ସାକାର ଓ ନିରାକାର ଅଶ୍ୱ ଖ୍ୟୋତିର ଚାଳନାମରେ ଜୀବଜଗତର ଅବସାନ ଘଟିଥାଏ । ସେହି ଅଭୂତ ଶକ୍ତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟ ଖ୍ୟୋତିକୁ ଦର୍ଶନ କରି ପୁଣି ମାର୍ଗର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ଆଦ୍ୟକୁ ସାମାନ୍ୟ ଓ ସାଧିକ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏହି କୋଶଳ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗାକୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ମାଘ ଶୁକ୍ଳ ସପ୍ତମୀ ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ଅତିନିକଟରେ ଅର୍ଥାତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚକ୍ରବାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି । ମାଘ ମାସ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତିଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମକର କ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବସାନ କରୁଥିବାରୁ ଅତିନିକଟରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।

ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପଡ଼ିବାର ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ବରୁ ଉଷା ବେଳକୁ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର କଳ୍ୟାଣକାରିଣୀ ବିଭୂତି ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟିରେ

ମାଘ ସପ୍ତମୀ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ବୁଡ଼ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ

ନିର୍ମଳ କୁମାର ପ୍ରଧାନ

ଅବତରଣ କରେ । ଜୀବମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷ୍ୟ ଓ ନିନ୍ଦା ତୁର ହୁଏ । ନବ ଜୀବନ ସୂଚନାରେ ବୁଝିତ ଅଂଶ ମକ ମୁଦ୍ରାଦି ବହିର୍ଗତ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରଚୁଷ୍ଣତା ରହିତ ଥାଏ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଅକ୍ଷରାତ୍ମକ ମାତ୍ରା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ (୪୧ ପ୍ରତିଶତ) ଥାଏ । ଯାହା ପୃଥିବୀର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ମିଳିବ ଦ୍ୱାରା ମନ, ମଣ୍ଡିଷ ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ରହିଥାଏ, ରକ୍ତଚେତ, ମଣ୍ଡଳ ୧୦ ପ୍ରତି ୧୩୭, ମସ୍ତ ୨ରେ କୁହାଯାଇଛି-

'ଦାସି ମୌ ବା ଚୈ ବାତ- ଆମ୍ବିକୋରା ପରବତ, ଦକ୍ଷିଣତେ ଅନ୍ୟ ଆ ବା- ପରା ଦ୍ୟୋ ବାତ୍ ଯନ୍ତପ ।'

ଅର୍ଥାତ-ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ପ୍ରାଣ ଓ ଅପାନ ଭୂକ୍ତି ବାୟୁ ଯାତାୟାତ କରୁଅଛି । ପ୍ରାଣବାୟୁ ବାହାରୁ ନାସିକା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଶରୀର ଭିତରକୁ ଯାଇ ବଳ ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରାଣଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଋତୁ ସହିତ ସଂଯୋଗ ହୋଇ ଦେହ ମଧ୍ୟରେ କଠିଥିବା ଦୁଷ୍ଟିତ ଅଂଶକୁ ଅପାନ ବାୟୁ ରୂପରେ ବାହାରକୁ ନିସେପ କରେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଋତୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ, କର୍ମ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ କରେ । ଆୟୁର୍ବେଦ ଅନୁସାରେ ବ୍ରହ୍ମ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଉଠି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରେ

ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶକ୍ତି ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥାଏ । ଋତୁ ସ୍ଥାନଟି ଭାରତର ପୂର୍ବ ଭାଗର ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ର କକରାଣି, ବାଲୁକାମୟ ବେଳାଭୂମି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ନଦୀ ସଂଯୋଗର ଏକ ମହାନୀୟ ପରିବେଶ ଅଟେ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଲୋକ ଚିର, ବାସୋ ଯେଷା, ମନସି ବର୍ଚ୍ଚରେ, ଯତ୍ର କାପି କଳେ ଚେଷ୍ଟୁ ସ୍ୱାତୟ, ମୃଗ ଭାସ୍ତରେ ।'

ଅର୍ଥାତ-ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲୋକରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ମାଘ ମାସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକ ମକର ରାଶିରେ ଅବସାନ ହେବା ଅବସରରେ ପବିତ୍ର ନଦୀରେ ପ୍ରାଣ ସମୟରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୋତଳ, ନଦୀ, ନାଳ, ଝରଣା ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥଳ ଓ ନିର୍ମଳ ପାଣିରେ ପ୍ରାଣ ସ୍ନାନ କରିବା ଉଚିତ । କୋଶାଳ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଏକ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଚିରସ୍ରୋତା ନଦୀ ଭାବେ ପ୍ରସାହିତ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦେହ ଓ ମନ ପବିତ୍ର ରହିଥାଏ ।

ପ୍ରାଣ ସ୍ନାନ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣଦାନ କରୁଥିବା ଲୋକର ବୈଦିକ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥାଏ । ଭଗବାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ ଆକାରରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜଳଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଜଳଦାନ ସମୟରେ ଉଦୟ ପୂର୍ଣ୍ଣିକା

କିରଣ ହସ୍ତରେଥିବା କଳରେ ପ୍ରତିବିମିତ ହୋଇ ତନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତନ୍ତ୍ର ରୋଗ ଦୂର କରେ । ଉଦୟ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ଆହରଣ ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ରୋଗମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରୁ ଶରୀରକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାଧିସିଦ୍ଧି ମୋକ୍ଷଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ଅଧି ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହୁଏ । କର୍ମତ ରୋଗ ସହ ଫେରିଯେବାକୁ ଆର୍ତ୍ତୋପାଦାନ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଯାତ୍ରାରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଂଅକ୍ଷ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଭିତ୍ତାମିନ 'ଘ' ଭାବି ରହିଥିବାରୁ ମଧ୍ୟମେହ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କେତ ସହ ଏବଂ ବେମାନଙ୍କୁ ଅଧିଷ୍ଠିତସୋରେସିଏ ରୋଗ ଦୂର କରି ଆଶଙ୍କାକୁ କମ କରିଥାଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପରେ କିମ୍ବା ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ଏକ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସୌରରଶ୍ମିକୁ ତନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏକ ନିରାପଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ମଣ୍ଡିଷ ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ରୁ ଯା କରିପାରେ । ଏହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଲୋକ ଅଧିପତକ ରଶ୍ମି (Infred ray) ଏବଂ ପାରଲୋହିତ ରଶ୍ମି (Ultra vulate)ର ପ୍ରଭାବ ଗୁଣ୍ଡ ଥାଏ । ଭିତାମିନ 'କ' ଓ ଭିତାମିନ

'ଘ' ତନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ରଶ୍ମିକୁ ମଣ୍ଡିଷକୁ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଶରୀରକୁ ମୁକ୍ତ ଦେଇଥାଏ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭିତ୍ତାମିନର ଏତ. ଆର. ମାନେକକ ରବେଶ୍ୱରୀକୁ ଜଣାଯାଏ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ଓ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରୁ ଶରୀରକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାଧିସିଦ୍ଧି ମୋକ୍ଷଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ କଳ୍ୟାଣ ମିଳିଥାଏ । ଜୁମାଗତ ଭାବେ ସୌରଶକ୍ତି ଆହରଣ ଦ୍ୱାରା ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସହିତ ଉତ୍ତମ ଗୁଣ, ସ୍ୱଭାବ ବୃଦ୍ଧି, ଅଧ୍ୟାତ୍ମାତା ତୁର, ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶାଳତା ବୃଦ୍ଧି, ସୁସ୍ଥ ବିଚାର, ମନରେ ଛିନ୍ନତା ଓ ସମତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ସହିତ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା, ହିଂସା, କ୍ରୋଧତା ଦୂର ହୁଏ । ନିର୍ଭରତା ଓ ସମୟେଦଶାଳତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟକର ସପ୍ତରଙ୍ଗ ଶରୀରର ଅକ୍ଷପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସାହିତ ହୋଇ ଲାଲରଙ୍ଗ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ସହଜିଆ ରଙ୍ଗ ହୁତଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ପୁଞ୍ଜାକୁ ପ୍ରସାହିତ କରି ପାତା ନିବାରଣ କରିଥାଏ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନେକ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ-ମଣ୍ଡିଷର ପିନିଆଲ ଗ୍ରନ୍ଥି (Optic Nerve) ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ତୃତୀୟ ନୟନ (Third eye) କୁହାଯାଇଥାଏ, ତାହା ଉତ୍ତୋତ୍ତର ହୁଏ । ପାଦର ବୃକ୍ଷାଳୁକି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥିର ପ୍ରତିନିଧି କରିଥାଏ । ପିନିଆଲ ଗ୍ରନ୍ଥିର ଶେଷତ ଅଟେ । ଖାଲି ପାଦରେ ଚାଲିବ ବେଳେ

କଲମ୍ବିପୁର, କୋଣାର୍କ

ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ବ୍ରହ୍ମ ନୟାଳ ସମେତ ୨୯ଟି ପୌର ମହାନ ଗର ନିଗମ ନିର୍ବାଚନରେ ରାଜ୍ୟରେ କ୍ଷମତାସାଧନ ବିଜେପି ଏବଂ ଏହାର ଦୁଇ ସହଯୋଗୀ ଏକମତ୍ର ସିଦ୍ଧେକ ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ ଶିବସେନା ଏବଂ ଅଜିତ ପାଠ୍ୟାଳ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦୀ କଂଗ୍ରେସ ପାର୍ଟି ୨୪ଟି ମହାନଗର ନିଗମରେ ବିଜୟୀ ହେବା ଗର ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକପାକ୍ଷିଆ ବିଜୟ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ସୌଭାଗ୍ୟ ନଥିଲା ବୋଲି ସନ୍ଦେହ ପ୍ରଦାନ କରେ । ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେପି, ଶିବସେନା ଏବଂ ଏନସିପିକୁ ନେଇ ଗଠିତ ମହାଯୁକ୍ତି

୨୮୮ଟି ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ ୨୩୫ଟି ଆସନରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ମୋ' ମାସରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ସହିଥିବା କ୍ଷତିକୁ ଭରଣା କରିବା ରାଜ୍ୟରେ ଜନମତ ଉନ୍ନତ ହେବ ସତ କିନ୍ତୁ ବିଜେପି କି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଧିକାଂଶ ନିଗମର ବିଜେପି ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ହାସଲ କରିଥିଲା, ପୌର ମହାନଗର ନିବାଚନରେ, ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଘଟିଛି । ରାଜ୍ୟର ୨୯ଟି ମହାନଗର ନିଗମ ମଧ୍ୟରୁ ବିଜେପି ୧୬ଟି ପୌର ନିଗମରେ ଏକାକୀ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିଥିବାବେଳେ ୧୩ଟି ଦଖଲ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । ଯାହାକି ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରଥମ ଚାରି ଦଶନ୍ଧିରେ

ମୁମ୍ବାଇରେ ତ୍ରିପୁଲ ଇଞ୍ଜିନ

ସୌଭାଗ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି

କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟରେ ବିଜେପି ସରକାର କ୍ଷମତାସାଧନ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏବେ ବିଏମସିରେ ମଧ୍ୟ ପରିଷଦ ଗଠନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । ବିଏମସିର ୨୨୭ଟି ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରୁ ବିଜେପି ଏକାକୀ ୮୮ଟି ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିବାବେଳେ ସହଯୋଗୀ ଶିବସେନା (ସିସେ) ୨୮ଟି, ଏନସିପି (ଅଜିତ) ୩ଟି, ଶିବସେନା (ୟୁବିପି) ୬୬ଟି, କଂଗ୍ରେସ ୨୪ଟି, ଏମଏନଏସ ୬ଟି, ଏନସିପି (ଶରଦ୍) ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଶାରେ

ବିଜୟୀ ହୋଇଛି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ, ୧୯୬୬ରେ ବାଲୁ ଠାକୁରେ ଶିବସେନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ, ୧୯୬୬ରେ ବାଲୁ ଠାକୁରେ ଶିବସେନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପରେ ଗଲା ୩୯ଶଶି ଧରି ମୁମ୍ବାଇରେ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିବସେନା ବହୁବାର ବିଭାଜନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହୋଇଥିବାବେଳେ ପ୍ରଥମ ଥର ଲାଗି ଶିବସେନା (ୟୁବିପି) ୬୬ଟି, କଂଗ୍ରେସ ୨୪ଟି, ଏମଏନଏସ ୬ଟି, ଏନସିପି (ଶରଦ୍) ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଶାରେ

ପ୍ରବେଶ ପରି ରାଜ୍ୟର ବଜେଟ ଠାକୁ ମୁମ୍ବାଇର ବଜେଟ ଅଧିକ ଥିବାବେଳେ ଗତ ଚାରି ବର୍ଷ ଧରି ବିନା ଲୋକପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ଦେଶର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଭାବେ ପରିଚିତ ମୁମ୍ବାଇକୁ ଆଉ ଏକ ସମାଧିକରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ୮୦୯ଶକରେ ଶରଦ୍ ପାଠ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବାବେଳେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ନାରାୟଣ ରାଣେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବାବେଳେ ଏ ଦିଗରେ କିଛି ମାତ୍ରରେ ଅପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ୨୦୦୪ରେ ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତଃ ମନମୋହନ ସିଂହ ମୁମ୍ବାଇକୁ ଆଉ ଏକ ସାଂସ୍କାର ପରିଣତ କରିବା ଲାଗି ସଂକଳ ଘୋଷଣା କରି ସନ୍ଧ୍ୟା-୩ରେ ସାଗରଲୀଳ, ଉପକୂଳ

ରାଜପଥ, ମେଟ୍ରୋ କିରିତର ଆଦିର ଭିତ୍ତିପୁସ୍ତକ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ୨୦୦୭ରେ ସିନ୍ଧ୍ୟାପୁରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଜନକ ଲିଙ୍ଗୁନ ଯିଉ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୁମ୍ବାଇକୁ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ସିଙ୍ଗାପୁର ଯା, ସାଂସ୍କାର ୮୦୯ଶକରେ ଶରଦ୍ ପାଠ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବାବେଳେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ନାରାୟଣ ରାଣେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବାବେଳେ ଏ ଦିଗରେ କିଛି ମାତ୍ରରେ ଅପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ୨୦୦୪ରେ ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତଃ ମନମୋହନ ସିଂହ ମୁମ୍ବାଇକୁ ଆଉ ଏକ ସାଂସ୍କାର ପରିଣତ କରିବା ଲାଗି ସଂକଳ ଘୋଷଣା କରି ସନ୍ଧ୍ୟା-୩ରେ ସାଗରଲୀଳ, ଉପକୂଳ

ଗାଙ୍ଗାପୁରୀ ନଗର, ଶିଶୁପାଳଗଡ ମୋ. ୭୯୭୮୬୭୬୪୦୩

ସପ୍ତମ ରତ୍ନ ପଞ୍ଚମ ସ୍କର

ସାହିତ୍ୟ ଆସର

ତାଜରୀ
ସାଇତା
କବିତା

୪୭୦

ତମେ ଯଦି ତମେ କୁହ
ସେ ଶବ୍ଦରେ ଏତେ ମିଠାଆଏ
ହଜାରେ ତମେ ଭିତରେ
ତମ କଥା ବାରି ହୋଇଯାଏ । ୧ ।

୪୭୧

ବଣକୁ ଯିବା ଲୋ ଆ...
ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଚୋକିବା ଲୋ କୋକି
ସେ କହିଲା ଅଲୀକୂଳ
ପିଲାଦିନ ଗଲାଣିତ ଚାଲି । ୧ ।

ମୁଁ କହୁଛି ଆସୁଛୁ ତୁ
ସାଥ ହୋଇ ଭିଜିବା ବର୍ଷାରେ
ସେ କହିଲା ଏ ବୟସରେ
ଜଣେ ଦେଖୁ କଳିବ ଶର୍କାରେ । ୨ ।

ଆ' ଉଡ଼ିବା ପକ୍ଷୀ ହୋଇ
ମୁଁ ତାକୁ କହିଲି ବୁଝେଇ
ସେ କହିଲା ତର ଲାଗେ
ଉଡ଼ିବାକୁ ତେଣା ମୋର ନାହିଁ । ୩ ।

ତମ ତାକ ଲାଗିଆଏ
ଅମୃତର ବାରିଧାରା ପରି
ଭଲୁଡ଼ା ଛାତିରେ ମୋର
ତମ ପ୍ରେମ ଯାଇଥାଏ ପୁରି । ୨ ।

ତମେ ଲାଗ ତମ ଭଳି
ତମ ହୁଅଁ ଆନମନା କରେ
ତମେ ତ ରହିଛି ମୋର
ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ସିନ୍ଦୂରରେ । ୩ ।

୪୭୧

ତମର ପଶତ ତଳେ
ପଶଦମା କରିଛ ତମୋତେ
ହରାଇଛି ନିଜ ସରା
ମୁଁ ନାହିଁ ମୋଅରି ଆୟତୋ । ୧ ।

ତମରି ଛାତିରେ ଶୋଇ
ଅକାମନ ଅକା ମେଘାଉଛି
ନିଜକୁ ସମର୍ପି ଦେଇ
ତମ ପ୍ରେମ ପ୍ରାଚିତ୍ ପାଇଛି । ୨ ।

ହଟାଅନି ପଶତକୁ
ମୋ ପାଇଁ କି ନତି ଉଡୁଥାଉ
ଦେଖୁଥାଏ ରୂମକୁ ମୁଁ
ଏ ଜୀବନ କେତେ ଦିନ ଆଉ । ୩ ।

ମହୁଲ, ଅଜୀରପଡ଼ା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ. ୯୧୭୮୭୨୨୭୮୭୮୦

ମୋହିନୀ ତା ନାଁ

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ

ଦେଲ ମୋତେ ସାମାନ୍ୟ କୁଖ
ଆଦୌ ସହି ହେଲାନି,
ହେଲେ ବି ସାଥ ରୁମ୍‌ବିନା
ଦିନରାତି ଜମାକୁ କେତେ ।

ମହଣ ମହଣ ଶୂନ୍ୟତା
ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଝରାଣେଫାଳିନ ପୁଟି,
ନଳ ମଧ୍ୟରେ ନାଭିଆର ଗାତ
ବାଦସାରା ଭଲଜା କେତେଯେ ଅତୀତ ।

ବୋହି ବୋହି ଚାଲିଯାଏ ସମୟର ନଳ
ପାରି ହେବାପାଇଁ କିନ୍ତୁ କୌଳାଟିଏ ବି ନାହିଁ,
ପାରିହେବି କେମିତି ଏ ଦୁଃଖର ଦରିଆ
ସେ ଯେ ଏକ ମାୟାଦିନୀ ମୋହିନୀ ତା ନାଁ ।

ତା' ପୁଟିର କୋଣସି ଅସ୍ପ ନଥାଏ ସତ
କିନ୍ତୁ ଆଜିବି ମୋ ଶୁଖିଲା ଘାଆକୁ ସିଏ,
ଉଷ୍ଣରେଇ ଉଷ୍ଣରେଇ ଲହୁଲହାଣ କରେ
ଏବଂ ଅନେକ ଯଶଶା ମୋତେ ସେ ଦିଏ ।

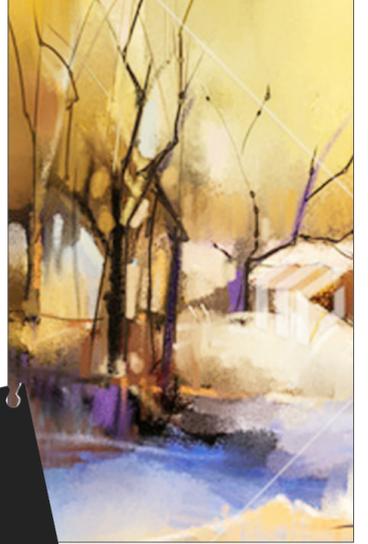
ପୁଣିଥରେ ତାକୁ ଆଜି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି
ସେ ମୋ ହାତ ଧରିଥିବାକୁ ସବୁ ଭୁଲିଗଲି,
ରତ୍ନପରି ସେ ପୁଣିଗଲା ବଦଳି
ଆଉ ମୁଁ... ଫଳସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରାୟେ ନଷ୍ଟ ହେଉଗଲି ।

ଭୂନି-୫, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ. ୮୨୪୯୭୫୦୪୧୪

ଶୀତ ଫେରେଇ ପାରେନା ତାରୁଣ୍ୟ

ବର୍ଷା ଛିଟା ଦେହରେ ବାଜିଲେ ଶିଉରଣ ଖେଳିଯାଏ ମନରେ,
ଭିଜିଲେ ତ ମନେପଡ଼ିଯାଏ କଲେକ ବୟସର ଦିନସବୁ,
ତାରୁଣ୍ୟର ଏକ ସ୍ରୋତ ବହିଯାଏ ଭିତରେ ଭିତରେ- ବର୍ଷାର
ଏମିତି ଗୋଟେ ଛମତା ରହିଛି । ହେଲେ ଶୀତର ଛୁଆଁ
ଫେରେଇ ପାରେନା ଅତୀତର ସେ ସକ୍ଷମ ମନସବୁକୁ,
ଗତ ଯୌବନକୁ ଆଉ ତତକା ତାରୁଣ୍ୟକୁ, ବରଂ ଶୀତର
ଛୁଆଁ କାରୁଣ୍ୟ ଭରିଦିଏ ମନରେ ।
ଶୀତର ଛୁଆଁ ସବୁବେଳେ ପାକଳ ବୟସର
ମଣିଷକ ପାଇଁ ଅସହ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଆଖୁରଣି ଧରିଲେ
ଆଉ ଧଇଁପେଲା କାଣ ଆରମ୍ଭ
ହେଲେ ଜାଣିଛୁ ଏ ଶୀତ ଆସିଛି,
କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼େନି ।
ଶୀତର ଛୁଆଁ ଏ ବୟସର ବୃତ୍ତାକୁ
ଅଧିକ ଗୁଣ କରାଏ । ବୟସର ହିସାବ
ସିଏ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଦିଏ ଲୋକିତ
ବୃତ୍ତାରେ ।
ଶୀତର ଛୁଆଁରେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଯଶଶାଯାଉକ
ହେଲାବେଳେ କ'ଣ ତାରୁଣ୍ୟ ମନେପଡ଼େ, ଯେମିତି
ବର୍ଷାର ଛୁଆଁରେ ମନେପଡ଼େ? କେବେବି ମନେପଡ଼େନି
କଲେକ ବୟସର ସେସବୁ ଦିନକଥା, ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପ
ଶୀତରେ ଲାଜେଇ ପ୍ରେମିକା ସହ ଅଳ୍ପ ପରିଚୟ ଦେଖି
ଉଷ୍ଣତା ଦେଖିଥିବାର ଅନୁଭବ । ଶୀତ ବଢ଼ିବା ସହ
ପରିଚୟ ପାକଳ ହେଉଥାଏ । ପୁରୁପାଥରେ ପ୍ରେମିକା
ସହ ଚିନାବାଦୀମ ଖାଲ ଖାଲ ବାଟ ଚାଲିବା ଭିତରେ
ଅନେକଥର ମନର କଥା କହିବେ କହିବେ ହୋଇ
କହିପାରିନଥିବେ, ଚିନିବାଦୀମ ସରିଯାଇଥିବ । ରାତିରେ
ରେକେଇ ଭିତରେ ଶୋଇ ଶୋଇ ଅନେକ ସ୍ୱପ୍ନ
ଦେଖୁଥିବେ, ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ବାରମ୍ବାର ଦେଖିବାକୁ ମନ
ଚାହିଁଥିବ । ଶୀତ ଫେରିଯିବା ଭଳି ଦିନେ ସେ ପ୍ରେମିକା

କଥା
ଏତିକି
ପୁନାଳ ବୋଷ

ଫେରିଯାଇଥିବ ଆପଣଙ୍କ ହାତ ପାଆନ୍ତାକୁ
ହୃଦୟରେ କିଛି ଛାମ ଅଧିକାର କରି ।
ଶୀତ କ'ଣ ଏସବୁ ପୁଟିକୁ
ଫେରେଇପାରେ ଯେମିତି ବର୍ଷା
ଫେରେଇପାରେ ତା' ସାମାନ୍ୟ ଛୁଆଁରେ?
ଶୀତ ଫେରିଯିବାକୁ ବସିଥିବ । ହଠାତ୍ ଘରକୁ
ଆସିଥିବା ପଡ଼ିଶା ଘର କଲେକ ପଢୁଆ ଝିଅଟି ଫେରିବ
ଫେରିବ ବୋଲି ହେଉଥିବ ହଠାତ୍ ହଠାତ୍ ହେଉଛି କୁ
ବୟସରେ ଭାବୁଥିବେ ଛାତ ଉପରେ ହୁଏତ ଆଉ ତାକୁ
ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବନି, ସିଏ ଗାଧୋଇ ସାରି ତା' ଓଡ଼ା
କେଶକୁ ଶୁଖାଉଥିବା ବେଳେ । ଛାଇ ଲେଉଟିଲେ କ'ଣ
ଆଉ ଆସିବ ତା' ତ୍ରେସ ସବୁକୁ ଚୋଳିନେବାକୁ ତାରୁଣ୍ୟ?
ସେ ନିଶ୍ଚେ ଫେରିଯିବ ଆଉ କେଳଦିନରେ ।
ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ଶୀତର ଛୁଆଁ ଏସବୁ ପୁଟିକୁ
ମନେପଡ଼େଇ ଦିଏନି ବରଂ ମନ ଚାହେଁ ଏ ଶୀତ କେବେ
ଫେରିଯିବ ।

ଦାଣ୍ଡ ହୁଆରୁ ଏ ଡାକଟି ଶୁଣୁଶୁଣୁ

ବୋଉ ଘର ଭିତରେ ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଏ
ନାହିଁନାହିଁ ମାଉସା ନାହାନ୍ତି ।
ମୁଁ ଏକଥାଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ
ରୁଝିପାଉ ନଥିଲି । ଧାଡ଼ିଆ ନନା
ବୋଉକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ବୋଉ ନିଜେ
ଉତ୍ତର ଦେଉଛି ନାହିଁନାହିଁ ନାହାନ୍ତି !
ଧାଡ଼ିଆ ନନା ଏଥର ଘର
ଭିତରକୁ ଆସି ସାରିଥାନ୍ତି । ସେମିତି
ପଚାରନ୍ତି ମାଉସା ଅଛ ଚି? ବୋଉ
ସେଇ ଏକାକୀ ଲୁହେ ଓ ନାହିଁନାହିଁ
ମାଉସା ନାହାନ୍ତି ।
ମୁଁ ପରେ ବୁଝିଲି ଦିହୁକ ଭିତରର
ଏ ସଂପର୍କକୁ ।
ବୋଉର ମିଛ ରାଗ କି ଅଭିମାନ
କି ଅସବୁଷ୍ଟ କ'ଣ ଥାଏ କେଜାଣି
ସବୁଥର ଦିହୁକ କଥାବାଚା ଏମିତିକୁ
ହୁଁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଧାଡ଼ିଆ ନନା ହୁଁ
ସଫଳ ହୁଏ । ଦୃତୀୟ ଥର ଏକଥା
ଶୁଣିବା ପରେ ମୁଁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖରେ ଛିଟା ହୋଇ ଯାଇଥିଲି ।
ଧଡ଼ିଆ ନନା ନେହୁରା ହୋଇ
କହୁଥାଏ ମୁଁକାଣେ ମା ମାଉସା ମୋତେ
ଖାଲିଛାରେ କେବେ ପେଉଛାବନି ।
ବୋଉ ତିକେ ବି ନରମି ଯାଏନି ।
ବରଂ ସେମିତି ବୁଡ଼େଇଲେ କହେ, ତମେ
ତ ମଲ୍ଲକା କରିବନି, ଯନ୍ତ୍ରେ ନେବ
ଆଣିବ କହୁଛୁ ସବୁଥର ସେମିତି ମଲ୍ଲକା
ଲଗାଉଛା ଅଜକା କି କିକି ରଙ୍ଗ ବି
ଲଗାଉଛୁ ମୁଁ ତାକୁ ସଫା କରିକରି
ହାଲିଆ ହେଉଛି। ଛାଡ଼ିବି ସହଜେ ।
ଧଡ଼ିଆ ନନା ସେମିତି ନେହୁରା
ହୁଏ, କୁହେ ନାହିଁ ମାଉସା, ଗଲାଥର
କ'ଣ ହେଲାକି ଯୋଉତା ମୋଦୋଦରା
ହୋଇଥିଲା ସେଇପରା ଅଜକା
ହାତରେ ଏ ଶାଢ଼ୀଟାକୁ ଲାଖ୍ୟକରି

କୌଡ଼ିଆସି ହାତ ମାରିଦେଲା ଓ

କହିଲା, ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଶାଢ଼ୀ କୋଉଠୁ
ଆଣିଛୁ କିଏ? ମୋତେ ଦେଖନ୍ତୁ ।
ସେତେବେଳକୁ ତା ଅଜକା ଲଗା
ଆଲୁ ଠି ଦାନତା ଶାଢ଼ୀରେ
ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ବି ତାକୁ ବିରକ୍ତ
ହେଲି । କହିଲି, ଦେଖି ଗୋଟେ
ହମହମ ହୁଅନା। ତୁ ତ ଜାଣିଛୁ,
ତିତ୍ତାକର ଶାଢ଼ୀ ମୁଁ ପିନ୍ଧି ପାରିବନି ।
ସେ ବର୍ଷ ପିନ୍ଧି ଦେଇଥିଲି ଯେ ମୋ
ଦେହ ଫଳିଗଲା । ତା' ପରେ ମାଉସା
ଯେତେବେଳେ ଅଛୁ ମୁଁ ତାଙ୍କରି ଶାଢ଼ୀ
ହୁଁ ପିନ୍ଧିବି । ପର ବର୍ଷ ଯୋଉ କହୁଛ
ଫୁଲଦାର ତିକେ ଲାଗି ଯାଇଥିଲା ।
କଣ କରିବି କହୁନ ମାଉସା ସକାଳ
ରୁମ୍‌ରା ପୁଲ ରାତିକୁ ପିନ୍ଧିବ, ତାକୁ ପୁଣି
ସାଗରାତି ବେକେର ପକାଇବ ଫୁଲର
ଦାନ ଲାଗିବନି ! ହେଲେ ମାଉସା,
ସେ ରଙ୍ଗତା ତ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବ?
ବୋଉ କୁହେ, ହୁଁ ଛାଡ଼ିଲା ।
ହେଲେ ମୁଁ ବୋଲି ଛଡ଼େଇଲି । ସତ
କହୁଛି, ଧଡ଼ିଆ ଏଥର ମୁଁ ଶାଢ଼ୀ
ଦେବିନି । ମୋତେ ବି ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।
ଧଡ଼ିଆ ନନା ରାମଲୀଳାରେ
ସାତା ହୁଏ । ଦେଖା ଗୋରା ନହେଲେ
ବି ଗଡ଼ୁକ ରାଜା କଳା ସିନ୍ଦୂର ତିକେ
ଲଗାଇ ଦେଖା ବାହିଦେଲେ ସାତା ହୁଁ
ସାତା ଭଲ ବି ଅଭିନୟ କରେ ।
ଧଡ଼ିଆ ନନା ଯିବ କଣ,
ରାମାୟଣର ପଦ ପକାଇବା ହେ
ବନିବି... ହେ ଲତାଗିରି... ମୋ
କାନ୍ଧ ଗଲେ ମୁଗମାରି... ବାହୁନି
ସହିବା ସେ ଅଭିନୟକୁ ବି କିଏ କଣ
ମୁହିଁ ବୁଲାଇ ଚାଲି ପାରିବ? ଗୋଟେ
ଲୁହଝରା ବାହୁନା ଯେମିତି ଭାଙ୍ଗି
ପଡୁଥାଏ ଆମଘର ଭିତରେ ।

ବୋଉ ଶାଢ଼ୀ ଦେଇଦିଏ। ଧଡ଼ିଆ
ନନା ଶାଢ଼ୀ ନେଇଯାଏ। ତା' ଆଉ
ବର୍ଷକୁ ସେମିତି । ସେମିତି ତାକରା,
ସେମିତି ବୋଉର ନା...ନା, ଧଡ଼ିଆ
ନନାର ବୋଉ ପାଖରେ ଅଭିନୟ ।
ବୋଉ ବାହୁରେ ଯେଉଁ କେତୋଟି
ଭଲ ଶାଢ଼ୀ ଥିଲା ତା' ଭିତରେ ଥିଲା
ଏକ ଶାଢ଼ୀଟି । ଯେଉଁଠିକୁ ନିଜେ
ଧଡ଼ିଆ ନନା ବାନ୍ଧିଛି । ସେତେବେଳେ
ତ ଶିଳିକି ଶାଢ଼ୀ ଗୋଟେ ଅଭିଭାବ୍ୟ
ଥିଲା ବାଲା ଘରର ପରିଧାନ ।
ଭଲଶାଢ଼ୀ ବା ଆସିବ କୋଉଠୁ?
ଯେଉଁଠି ରାମଲୀଳା ହୁଏ ସେମାନେ, ମା'
କିଛି ସକ ରଖିଥାନ୍ତି । ଦେଖି ଗୁଡ଼େ
ମୁଖା, ମୁକୁଟ, ଖଣ୍ଡା, ଧନୁଶର କି
ଏମିତି କିଛି କିନ୍ତୁ ବର୍ଷକ ଯାକ
ବନ୍ଧାହୋଇ ରହିଲେ ଶାଢ଼ୀ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଯିବ ବୋଲି ପ୍ରାୟ ଶାଢ଼ୀ
ରଖିନଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଯିବ ସବୁ ଅଭିନୟ
କରିବେ ସେମାନେ ନିଜନିଜ ଘରୁ
ଶାଢ଼ୀ ଆଣିଥାନ୍ତି । ଧଡ଼ିଆ ନନା
କୋଉଠୁ ଆଣିବେ, ତାଙ୍କର ତ ନଥିଲା
ପକ୍ଷ । ମାରିଲେ ବି ତାକୁ ଦେବ କିଏ?
ସେ କାହାକୁ ମାରି ପାରନ୍ତିନି ।
ଅଭିନୟଟି ବି ଯଦି ଦାସୀର
ହୋଇଥାନ୍ତା ହୁଏତ ସେ ଘର
ଶାଢ଼ୀରେ ତକାଳ ନେଇଆଡେ କିନ୍ତୁ
ସେ ତ ଜନକ ନୟନୀ ଓ ପ୍ରଭୁ
ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଧରମପତ୍ନୀ, ମା'
ସାତା! ସେ କୁହୁକ ଲାଗି ହୁଁ ତାଙ୍କର
ଗୁରୁତ୍ୱା ସାତା ହେବେ ଅଥଚ ଭଲ
ଶାଢ଼ୀଟିଏ ନଥିବ? ସେଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ

ମାଉସା ଅଛ ଚି?

ତପନ ମହାପାତ୍ର

ବୋଉ ବି ତାଙ୍କ କଥାଟିକୁ ଭାଙ୍ଗି
ପାରେନା ।
ଶାଢ଼ୀଟି କେତେକର ହୋଇଥିବ
କେଜାଣି? କିନ୍ତୁ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର
ଶାଢ଼ୀଟିଏ । ଶିଳିକି ଶାଢ଼ୀ ।
ପ୍ରତ୍ନନେତ୍ରର । ଶାଢ଼ୀଯାକ ଏକ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାପର ବୁଲୁବୁଲୁ ପ୍ରାଣ । ସେ
ବର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ସେଇ ରଙ୍ଗର
ଗାଡ଼ଫୁଲ । ସେ ପ୍ରାଣ ଯାହା ବୁଲୁ
ଯେମିତି ଅଲଗା କରୁଥାଏ ସବୁ
ଫୁଲକୁ ସେମିତି ଚିହ୍ନିତ କରୁଥାଏ ।
ସମଗ୍ର ଶାଢ଼ୀଟି ଦେଖିଲେ ଗୋଟେ
ଲୋଭ ହୁଁ ଲାଗିବ ।

ପଦାଙ୍କ

ନାନୋରା ମିଶ୍ର

ଝିଅ କଲେକକୁ ନିଜ ପଦଦର ପୁଅଟି ସହିତ ଚାଲିଗଲା । ବାପା,
ମା' ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ । ଅନେକ ଦିନଯାଏ ବାହାରେ ମୁଣ୍ଡ ଚେକି
ଚାଲିପାରିଲେନି କି ବହୁବାକ୍ଷ୍ୟକ ସହ ମିଶି ପାରିଲେନି । କିନ୍ତୁ
ସମୟକ୍ରମେ ମନକୁ ବୁଝାଇ ଝିଅର ଭବିଷ୍ୟତ ଚିନ୍ତା କରି ଝିଅ-
ଜୋଇଁକୁ ଆପଣେଇ ନେଲେ ।

ପ୍ରାୟ ତିନି/ଚାରିବର୍ଷ ପରେ ଝିଅର ଝିଅଟିଏ ହେଲା । ବାପା,
ମା' ଭାରି ଖୁସି । ଝିଅ ବାହାଘର ଭୋଜି ଦେଇ ପାରିନଥିବାର
ଦୁଃଖ ନାଶୁଣା ଜନ୍ମରେ ଭୋଜି ଦେଇ ଭୁଲିବାକୁ ତେଷ୍ଟ କଲେ ।
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ସମସ୍ତେ ଆସିଲେ । ଖାଲପିଲ ଧାରେ ଧାରେ
ଫେରିଗଲେ । ଏତିକିବେଳେ ଝିଅର ସାଙ୍ଗ ବୁନି ଚା'ର ଚିନିବର୍ଷର
ପୁଅ ଏବଂ ସ୍ୱାମୀ ସହ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲା । ହଠାତ୍ ତା' ପୁଅଟିକୁ
କୋଳେଇ ନେଇ ଝିଅ କହିଲା- ଦେଖ ବୁନି! ତୋ, ମୋ ବନ୍ଧୁତା
ଯେମିତି ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ତୋ ପୁଅ ଆଉ
ଝିଅ ବଡ଼ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ବାହାଘର କରିବା । ଆଜିଠୁ କଥା
ପଢ଼ା ହେଲା । ବୁନି କିଛି ନକହି ହସୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଝିଅର ମାଲି
ଆଗେଇ ଆସି କହିଦେଲେ- ଆହା, ନିଜେ କାହିଁକି ଏତେ
ଛୋଟଛୋଟ ବାହାଘର ଠିକ୍ କରୁଛୁ? ବଡ଼ ହେଲେ ଯଦି ସିଏ
ତମଭଳି ତା' ଇଚ୍ଛାରେ କାହା ସହିତ ଚାଲିଯିବ?

ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ

ସୁନାତା ଏଇ ଚାରି ପାଞ୍ଚଦିନ ହେବ,
କାମ କରି କରି ଥିଲି ପଢ଼ିଲେଣି ।
ଖୁଲିରେ ପଢୁଥିବା ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କ କାମ,
ସ୍ୱାମୀଙ୍କର କାମ, ଅସୁସ୍ଥ ଶୁଣୁରଙ୍କ
କାମ ସାଜକୁ ଘର ଓଜାଳବା, ବାସନ
ମାଟିବା, ଲୁଗାପତା ସଫା କରିବା
କାମରେ ସେ ଏକ ପ୍ରକାର
ଅଶନିଃଶ୍ୱାସୀ ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି ।
ଦୁଇ/ଚାରିଦିନ ହେଲାଣି କାମବାଲା
ଝରଣା ଛୁଟି ନେଇ ତା' ଶାଖୁଘର
ଗାଁକୁ ଯାଇଛି, ତା'ର ନଶହର
ବାହାଘର ପାଇଁ । ସିଏ ଏକୃତୀୟ ସବୁ
କାମ ନିଶ୍ଚିଣ ଭାବରେ
କରିଦେଉଥାଏ । ତେଣୁ ସୁନାତା
ଦେବାକୁ କେବଳ ରୋଷେଇ
ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କରିବାକୁ
ପଡେନାହିଁ । ଏବେତ ଝରଣା
ଯିବାର ଦୁଇଦିନ ଭିତରେ
ସୁନାତା ଅର୍ଥୋର୍ଥ୍ୟ
ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି । ପୁଣି
ଦଶଦିନ କିପରି ଚଳିବେ!!
ଝରଣା ଯିବ ।
ବାଉଁଶ ନଶବ ।
ବାହାଘର ପାଇଁ
ସୁନାତାଙ୍କ ଠାକୁର
ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା
ମାରି ନେଇଛି ।
ସୁନାତା ଭିର କରିଛନ୍ତି
ଏହି ଟଙ୍କା ଝରଣାର

ଅଳ୍ପ କଥାର ୨ଟି ଗଳ୍ପ

ଡ. ପ୍ରତିଭା ମହାରଥା

ମାସିକ ବେତନକୁ କାଟି ରଖିବା
ପାଇଁ ! ଛୁଟି ନେଇ ଗାଁକୁ ଯିବାର
ଦୁଇଦିନ ପରେ ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ଚରଣାକୁ
ଘର ସାମାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର
ଦେଖି ସୁନାତା କ'ଣ କ'ଣ ଭାବି
ଚାଲିଲେ । ଚରଣାର ପୁଣିଥରେ
ଆସିବାର କାରଣ କ'ଣ
ହୋଇପାରେ?? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ
ଆଉ କିଛି ଟଙ୍କା ମାରିବାକୁ
ଚାଲିଆସିଛି ?? ଏହା ଭାବି ସୁନାତା
ଦେବା ଗୁଣ୍ଡଗୁଣ୍ଡ ହୋଇ ନିଜକୁ ନିଜେ
କହିଚାଲିଲେ- ଏଠି କ'ଣ ଟଙ୍କା ଗଛ
ଲାଗିଛି, ଯେତେବେଳେ ମାଟିବ, ମୁଁ
ଦେଇଦେବି?? ବାରଣ୍ଡାକୁ ବାହାରି
ଆସି ବିରକ୍ତରେ ଚରଣାକୁ କହିଲେ
'ଟଙ୍କା ଫଳା ଆଉ କିଛି ମିଳିବନି,
ଯେଉଁଠି ନେଇଛୁ ସେତିକିରେ
ବାହାଘର କାମ ଟଙ୍କା, ମୁଁ ଆଉ
ଦେଇପାରିବିନି, ବୁଝିଲୁ ।
ଏତିକିବେଳେ ଛେପ ଡୋକି
ଡୋକି ଅତି ସତର୍କରେ ଚରି
ତରି ଚରଣା କହିଲା- 'ମା' ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ଟଙ୍କା
ଉଧାର ନବାକୁ ଆସିନି । ଆସିଛି
ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଉଧାର
ନେଇଥିବା ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା
ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ । ମା',
ଆପଣ କାଣି ଖୁସି ହେବେ,
ସରକାରଙ୍କ ନବକଳେବର
ରାଷ୍ଟ୍ରାଟି ଆମ ଘର
ପଛପଟ ଜମି
ଭିତରେ ଗଲା ।
ତେ ଶ

ସରକାରଙ୍କୁ ଜମି ବାଦଦକୁ ଏକଲକ୍ଷ
ପଇସା ହଜାର ଟଙ୍କା ମିଳିଲା । ମା'
ଅରକ୍ଷିତକୁ ଦଳବ ସାହା ସିନା, ଏଇ
ଟଙ୍କାଟା ବାହାଘର କାମରେ ତ
ଲାଗିଯିବ । ହେଲେ ଆମେ ଗରିବ
ଲୋକ, ଆପଣଙ୍କ ଟଙ୍କାଟା ଆର
ଫେରେଇ ଦେଲା ପରେ ଆଉ ଯାହା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚବାଟି କରିବୁ । ଏହା କହି
ସୁନାତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଦେଲା
ଦଶହଜାର ଟଙ୍କାର ବିତାଏ ନୋଟ ।
ସୁନାତା ଦେବୀ ଚରଣାଠାରୁ ଏ
କଥା ଶୁଣି ଏକକମ୍ପ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇପଡୁଥିଲେ । ତା' ହାତକୁ
ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ଫେରେଇ
ନେଲାବେଳେ ଚରଣାର ବିଶ୍ୱାସ ହୃଦୟ
ଆଗରେ ସଂକୁଚିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା
ସୁନାତାଙ୍କ ଅହଂଭାବ ଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟଟି ।
ଚରଣାର ମଣିଷପଣିଆ ଆଗରେ ନଇଁ
ଆସୁଥିଲା ମୁଣ୍ଡ ସୁନାତା ଦେବାକର ।
ଅପିସ୍ତୁକ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିଲେ ।
ଏବେ କିନ୍ତୁ ସା 'ମାମା'ଙ୍କ ସହ
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏକ ଇଠାଘରେ
ରହୁଛନ୍ତି । ବାପା, ମାଆ ଟାଙ୍କର
ମଝିରେ ମଝିରେ ଆସି ଠାକୁରଦିନ
ରହି ପୁଣି ଗାଁକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ।
ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଗାଁ ଛାଡ଼ିବେ
ସମସ୍ତେ ଯଦି ସହରେରେ ରହିବ ତେବେ
ବାପା କେତେବାର ଅମକର ଘରଟି
ଶୁଣାନ ପାଲଟିବ । ସେଠି ବିଲୁଆ
ଶାଗୁଣାଙ୍କର ଚୌରାମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ ।
ଜମିବାଡ଼ି ସବୁ ଭାଗିବା ଲାଗିବସିବେ ।
ତେଣୁ ସେମାନେ ପୁଅ ସାହୁଙ୍କର
ଅନୁରୋଧକୁ ରଖିନପାରି ଗାଁରେ
ରହନ୍ତି ।
ଏବେ ଦୁଇ/ଚାରି ଦିନ ହେବ
ବାପା, ମାଆ ଗାଁକୁ ଆସି
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋହନ ଓ
ମାନାଙ୍କ ଗୋଟି ଆଉ ଖୁସିରେ

ଚଳେ ଲାଗୁନି । କେମିତି କେଉଁଠୁ
ଭଲ ଭଲ ଦରବ ଆଣି ତାକୁ
ଖାଇବାକୁ ଦେବେ, ଭଲ ଭଲ ଛାମ
ବୁଲାଇ ଦେଖାଇବେ ଏମିତି କେତେ
କ'ଣ କରିବସିବ ସେମାନେ । ପୁଅ
ବୋହୂଙ୍କ ସହ, ଶୁଖାରେ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ା
ଦୁଇଜଣ ଖୁବ୍ ସହୃଦ୍ଧ । ମୋହନ ତ
ସମସ୍ତେ ଯଦି ସହରେରେ ରହିବ ତେବେ
ବାପା କେତେବାର ଅମକର ଘରଟି
ଶୁଣାନ ପାଲଟିବ । ସେଠି ବିଲୁଆ
ଶାଗୁଣାଙ୍କର ଚୌରାମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ ।
ଜମିବାଡ଼ି ସବୁ ଭାଗିବା ଲାଗିବସିବେ ।
ତେଣୁ ସେମାନେ ପୁଅ ସାହୁଙ୍କର
ଅନୁରୋଧକୁ ରଖିନପାରି ଗାଁରେ
ରହନ୍ତି ।
ଏବେ ଦୁଇ/ଚାରି ଦିନ ହେବ
ବାପା, ମାଆ ଗାଁକୁ ଆସି
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋହନ ଓ
ମାନାଙ୍କ ଗୋଟି ଆଉ ଖୁସିରେ

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଚେତୁଲ ରେ
ବାଡ଼ିଦେଲା ଓ ସେମାନେ ଏକାସଙ୍ଗେ
ଖାଇବସିଲେ । ବକଳ ବରା
ଗୁଣ୍ଡୁନିକୁ ସିଏ ରୋଷେଇ ଘରେ
ହରକେସ୍ୱରେ ରଖି ଦେଇଥାଏ ।
ଆଉ ପଛରେ ଦରକାର ହେଲେ
ନେବ, ଏଥିପାଇଁ... ବାପାଙ୍କ ପୁଅ
ପ୍ରଥମେ ଖାଲି ହୋଇଗଲା । ଭାରି
ଆଗ୍ରହରେ ବାପା ମଧ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ,
ଆଉ ବରା ଗୁଣ୍ଡୁନିର ଖୁବ୍ ଚାରିଫ
ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ମାମା
ଧର୍ମପୂର୍ ହୋଇ ଉଠି ମୋଷେଇ
ନେଇ ବାପାଙ୍କୁ ବାଡ଼ିଦେବାକୁ । ମାତ୍ର
ରୋଷେଇ ଘର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସିଏ
ଆର୍ତ୍ତ୍ୟ ନିହୋଇ ରହିପାରିଲାନି ।
ରୋଷେଇ ଘରର ଗୋଟିଏ କଣରେ
ଚକାମାଡ଼ି ବସିପଡ଼ି ତାଙ୍କଘରେ
ରୋଷେଇ କରୁଥିବା ଭୋଜା ବାକି
ସବୁଦିନ ବରା ଓ ଗୁଣ୍ଡୁନି ପୁଅରେ
ନେଇ ଖାଇଚାଲିଛି । ମାମା ଖୁବ୍
ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଭୋଜାକୁ ବନ୍ଦ
ଗାଳିଗୁଲକ କରି ଚାଲିନି ଚେତୁଲ
ପାଖକୁ ଫେରିଆସି ସବୁ କଥା
କହିଗଲେ । ମୋହନ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍
ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଏଭଳି ମନମୋଡ଼ିଆ
ଉକ୍ତ ରୋଷେଇକୁ ବାହାର
କରିଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ।
ମାଲିକ ନଖାଉଣୁ ସବୁ ନେଇ
ଆଗରୁ ଖାଇଦେବ, ଚିକିଏ ଲାଜ
ସରମ ନାହିଁ, ଏ କଥା କହିଲେ ମା'
ଗୁଣ୍ଡୁଣୀ ଦେବୀ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପରେ
ଏଥର ମୁହିଁ ଖୋଲିଲେ ପିତା
ଗୋପୀନାଥ ବାବୁ । ଜୀବନଗାୟାକ
ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ହିସାବରେ
କରିଯାଇଛି ତାଙ୍କର । ତେଣୁ ତାଙ୍କ
'ରାଏ' ତା ନିଆରା ହେବ ।
ସ୍ୱାଭାବିକ । ସେ କହିଲେ, ମୋ
ମତରେ ତା' ପୁତ୍ର ଉଚିତ୍
ଦଶବିଧାନଗା ଏହା ହେବ ଯେ
ଏଣିକି ଘରକୁ ଯେତେବେଳେ ଭଲ
ଭଲ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ
କିମ୍ପା ଘରେ ଯାହାସବୁ ରୋଷେଇ
ଖାଇବାକୁ ମୋମା' ଆଉ ଭୋଜାକୁ
ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପରେ ସେମାନେ
ଦୁହେଁ ଖାଇବେ । ତା'ର ଖାଦ୍ୟ
ଲାକସା ଆଉ ଅବଦୂମିତ
ହୋଇଯାଇଥିବ । ତା'ଛଡ଼ା ସିଏ ତ
ରୁମ ଆମ ଭଳି ମଣିଷଟିଏ, ତାର ବି
ଆମ ଭଳି ଆତ୍ମତ୍ୟ ଅଛି । ଆମ
ଘରେ ନୌକରା କରୁଛି ବୋଲି କ'ଣ
ତାର କିଛି ଖାଇବାର ସ୍ୱାଧୀନତା
ନାହିଁ ?? ବାପାଙ୍କର ଏହି 'ରାଏ'
କଥା ଶୁଣି ଆର୍ତ୍ତ୍ୟ
ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମୋହନ, ମାମା
ଓ ମା' ଗୁଣ୍ଡୁଣୀ ଦେବୀ ।
ଏଣିକି ଘରକୁ ଯେତେବେଳେ
ଯେଉଁଠୁ ଭଲ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଆସେ ମାମା ପ୍ରଥମେ ଭୋଜାକୁ ତାକି
ଖାଇବାକୁ ଦେଲା ତେବେ ସେମାନେ
ଦୁହେଁ ଖାଆନ୍ତି କିମ୍ପା ଅତିଥି
ଅଭ୍ୟାଗତକୁ ଦିଅନ୍ତି । ଭୋଜା ମଧ୍ୟ
ଏବେ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମନଧ୍ୟାନ
ଦେଇ ଖୁସିରେ ଖୁସିରେ ରୋଷେଇ
ସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମ କରିଚାଲିଛି ।
ମୋ. ୯୪୩୭୦୭୨୭୮୦

